

огрѣва; първы-ты зари, кои-то ѣ позлатяватъ, показватъ ѣ покрыва съ единъ свѣтливъ мрѣжъ отъ росъ, коя-то дава на око-то свѣтливъ-тъ и шарове-ты. Итичета ся збиратъ на ликуваніе (хоро) и отдаватъ честь съ пѣсни на оногова, кой-то дава живота: въ това врѣмя, нито едно отъ тѣхъ има да мълчи. Слабо-то имъ още църтене полска, не-сладко отъ прѣзъ деня: то ся вижда да е отъ слабость-тъ на едно кротко събужданіе. Помощь-та на сичкы-ты тѣя нѣтъ, дава на чюсѣва-та едно хладно впечатленіе, кое-то ся вижда да прониква доръ до душѣ-тъ. Въ половинъ чась врѣмя челоувѣкъ е съвсѣмъ привлеченъ и никой не може да стои на срѣще: едно толкова голѣмо, хубаво и весело позорище не оставя никого да бѣде хладнокрѣвенъ.

[Ж. Ж Руссо]

3. Усѣмнуваніе на Пролѣтъ

Додѣто земя-та е покрыва съ нощѣ-тъ сѣнкѣ захваща първо отъ камто Истокъ да свѣти една часть отъ оризонта, челоувѣкъ бы казалъ, какъ черно едно було, кое-то като покрыва небе-то, наченва да ся умножава. Звѣзды-ты на Истокъ захващатъ да поблѣднѣватъ, и ся виждатъ като да бѣгатъ отъ деня; нъ камъ западъ нощь-та ся показва съ пълнѣ власть да ище да владѣе още по земѣ-тъ, и свѣтливы-ты звѣзды, кои-то ѣ освѣтляватъ, виждатъ ся като да оживяватъ повече огнѣя си, за да стоѣтъ срѣще зорѣ-тъ. Сличкый Истокъ е вече напыченъ съ най-до